

...a slnko v našej milovanej Tornali v jesennom šate svojej úžasnej existencie vypočulo moje prosby, pobudlo v našom bytí.

Tým pádom som pre Vás nezáživná takže šup-šup-šup, horný pravý roh, **červené X-ko**...pretože zotrvať bez menšej – väčšej odchýlky na polceste za pravdou bez toho, aby sa nikto nepredbiehal a **nevrazil**

nôž do chrbta trebárs vlastnému zrkadlovému odrazu v mláke... absolútne nemožné.

Dňa **30.9.2009** sa uskutočnilo v poradí **3. Občianske fórum**, ktoré zahájila poslankyňa **NR SR** a členka **SMK** Mgr. **Anna Szögediová**.

Tí, čo pozvanie prijali tam boli a tí čo pozvanie neprijali tam neboli. **Mestské kultúrne stredisko** znova nebolo k dispozícii a riešilo sa to čo predtým a predtým.

Okrem...**Rómskej problematiky**, ktorá sa dotýkala predovšetkým riešenia hodných **aktivačných prác**.

Budem úprimná, celkom vážne som sa zamyslela nad tým. Nechcem ja ukrivdiť nikomu, pretože som bola vychovaná v duchu lásky a spolupatričnosti. Nebudem mať s tým žiaden problém, nakoľko sa úprimne snažím v každom zachytiť to ľudské, čo v ňom prebýva a závidieť sa predsa nemá, ale schválne...

Ja tiež viem, aké je to byť občanom v hmotnej núdzi, tiež som mala príjem 63€ a mesačné výdavky presiahli kde – tu – kade aj 300€. Tiež mi raz uznali, raz znížili a potom zas odobrali „sociálne dávky“ a predsa ma okrem rodiny a priateľov nikto na svete Božom z rodiska nepodporoval. Nikto nešiel za mňa orodovať na Mestský úrad a nikto mi nevedel nič konkrétne sľúbiť či vybaviť. Prečo???

V poriadku uznávam, ja nemám 5 detí, ani 10, ale tiež **žijem v meste Tornaľa, a tiež som bola na tom (duševne) biedne.**

Viem, čo je to úcta voči iným, viem čo je to solidarita a empatia okrem toho som vyštudovaná, spolupracujem s najpočúvanejším internetovým rádiom, spolupracujem so spisovateľmi, ktorí cez moje myšlienkové pochody spoznávajú zblúdilé duše nášho mesta... a ja som si pomoc takýchto rozmerov nezaslúžila?

Prepáčte mi, ale (kto vie precit'ovať srdcom určite pochopí)...po vypočutí novodobej stratégie podpory a pomoci sociálne slabším sa normálne cítim **utláčaná a diskriminovaná**.

Nie...ak ste idealistom tu sa to jednoducho nedá, pretože Vy o koze – ja o voze, vždy to bude o delení sa na skupiny a ukazovanie prstom na toho, kto práve nie je prítomný a nedokáže sa brániť. Aj v bežnom živote to funguje takto, niet sa nad čím pohoršovať, len Vám predostieram fakty.

Nuž, ale ak ste Vy zo zúčastnených na Občianskom fóre lepší, pretože veríte v krajšiu budúcnosť nášho mesta zväzme si spolu zopár čisto hypotetických situácií:

1. Ak ja napíšem, že ráno vstávam s úsmevom na perách, som primerane motivovaná a naladená na život... silno predpokladám, že Vy si nebudete zisťovať, kto ma zamestnáva, ale úprimne sa budete tešiť mojej vôli presadiť sa.

2. Predpokladajme, že ma súčasný primátor mesta zaujíma ako ČLOVEK, z môjho svojského uhla pohľadu je trebárs jeden z mála, s ktorým by som hodiny dokázala pri dobrej horúcej káve filozofovať o zmysle bytia...bez ohľadu na všetko...bez ohľadu na to akú funkciu zastáva, bez ohľadu na to či mám, alebo naopak nemám zamestnanie, bez ohľadu na to čo si myslím všeobecne o meste a jeho vedení...a Vy by ste neukazovali na mňa prstom, nezazerali by ste na mňa, jednak preto, že Vám to je všeobecne jedno a potom...ste iní, rozprávate o láske, úcte a spolupráci a teda Vy podporujete každú formu lásky, solidarity a priateľstva.

3. Predpokladajme, že ste vo vedení, ale ja neupustím zo svojho...ešte stále tvrdím, že v súčasnom primátorovi mesta vidím ČLOVEKA...a Vy ma budete podporovať, budete sa tešiť so mnou, ba čo viac...vo Vašich očiach budem úžasným spojivom + vzorom pre všetkých. Ste predsa iní, dokážete ma pochopiť. Dokážete akceptovať fakt, že duša mojej duše hľadá v človeku človeka.

V poriadku, hypoteticky zväzme, že Vám verím a tak trošku som Vám za to vd'ačná.

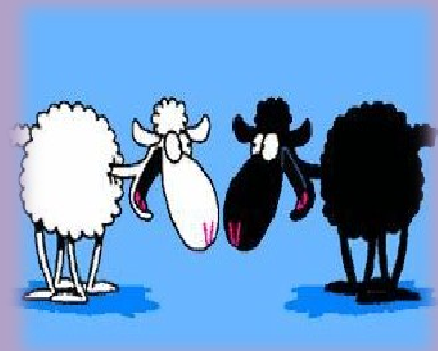
Ale... **nehovorte mi o láske, keď nedokážete odpustiť.**

Nehovorte mi o spolupráci a úprimnom priateľstve, keď dokážete bez mihnutia oka podraziť.

Nehovorte mi o tých, ktorí ukazujú na Vás prstom, keď robíte to isté. Už mi radšej nič nehovorte a kto je

bez viny, nech hodí do mňa kameňom, rada sa vrhnem do balistickej strely.

Na fóre odznela myšlienka: „*Bojujeme za Vás, za občanov, ak budete za nami stáť, budeme vedieť mnoho vyriešiť*“

Lenže **Vy nemáte bojovať, ale spolupracovať** všetci do bodky, pretože my sme si Vás zvolili ako celok na základe akýchsi kritérií a to, že občas neviete kam z konopí, je predovšetkým Váš problém, my sa len prizeráme.

Taktiež odznela tlmočená myšlienka, ktorá ma invitovala k spontánnemu smiechu a podľa dostupných informácií ju kedysi vyslovil súčasný primátor mesta.

Pri otázke, či sa nebojí Boha, podľa Vašich slov povedal: „**Ja mám aj tam protekciu**“

Vy ste jednohlasne zhíkli a ja som sa z chuti zasmiala. Nuž, ja neviem kto z nás pochopil podstatu ja či Vy, možno som tiež mala zhíknuť a nechať si smiech na doma, tak mi to

odpustite, ale ak to pán primátor myslel vážne, celkom rada si sním podám ruky, **tú protekciu mám totiž aj ja a vôbec sa za ňu nehanbím.**

Ľudia...trošku života a smiechu! Ved' predsa uvážte... Boh (a kto na čo verí) má ozaj svojský zmysel pre humor uznajte, keby ho nemal, tak si napríklad ja žijem svojim každodenným rutinným životom kdesi na okraji Blavy...alebo v osídlených častiach mesta Tornaľa ako úbohá sivá myška. A teraz...ani len v sne by Vás nenapadlo komu každému na mne záleží, podaktorí z Vás by sa

dlho po nociach prevracali. Podstata je len jedna, som tu a v záujme Vášho ničím nerušeného spánku Vám chcem oznámiť, že ja sa nemením.

Lenže ja už nemám chuť ani presviedčať, ani uisťovať a teda viete čo Vám na záver všetkým „poviem“...budem stručná, jasná a vecná. Nikto z Vás mi nebude vnucovať, že deň je nocou. Nikto z Vás ma nepresvedčí, aby som zapredala svoju dušu a prevrátila uhol pohľadu, pretože ja už nemám čo stratiť a som na to patrične pyšná. **Život sa vzbúril a ja som jeho dôsledkom.** Nikoho o nič neprosím, pretože na zajtrajšky neverím.

Vy všetci sa trápíte nad minulosťou, ktorú už beztak nedokázate zmeniť a naháňate budúcnosť, ktorá nikdy nie je jasná, tým pádom strácate podstatu terajška, strácate prítomný čas...čas, ktorý by Vám mohol slúžiť na osoh.

Skutočný pojem slovných spojení akými sú: láska k blížnemu, úcta voči iným, solidarita, spolupatričnosť, efektívna spolupráca je zakorenený v úplne iných dimenziách a ja sa tiež iba teraz učím, učím sa od Vás...či už milovať, nenávidieť, alebo prežiť.

Tak sa uistite prosím Vás, či je absolútnou pravdou, že práve Vaše vzory správania majú zmysel pre vývoj budúcej generácie.

Vaša Dadka